

Abyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirskaststjóri: Krisjan Dahl
Ljósmyndari: Kaimar Lindenskov

Blaðfólk: Randi Jacobsen - Dagny
Joensen - Tórtinn Smith -
Hilmar Jan Hansen -
Jústinus Eldesgaard

Útgevari: P/T Sosialurin
Úpposing: P/T Sosialurin
Prent: P/T Pressan 1981

Bústaður: Argjavegl 20
Argjum
Telefon: 11820

Postadr.: Postsmoga 76
110 Tórshavn
Telefax: 14720

Møguleikar og stýriamboð

GJALDFØRI er tryggjað heimastýrinum. Bankarnir eru tryggjaðir, og kunnu fáa pening, um teir ikki megna lógarinnar krøv um soliditet og ella gjaldføri. Og møguleikar eru fyri at umleggja uttanlandslán hjá landskassanum til ríkislán, tá tey falla til gjaldingar.

HETTA er nakað av tí, sum umboðini fyri heimastýrið høvdu heim aftur í skjáttuni. Í biddaraskjáltuni, vilja nógv óivað halda. Ikki skerst burtur, at danska stjórnin toygdi seg langt. Hon ásannar óivað, at føroyska búskapar- og samfelagskreppan stingur djúpari enn áður hildið.

NÓGVIR føroyingar vilja

óivað nú látast, sum at »slottið nú er vunnið«. Teir fara aftur at stinga út í kortið, hvussu teir kunnu spekuliga seg til lötuvinning. Nú í navninum, at »marknaðarkreftirnar skulu hava frítt spæl«. Men hvorki javnaðarflokkurin, tjóðveldisflokkurin ella sjálvstýrisflokkurin kunnu lata sær tað lynda.

LANDSSTÝRIÐ hevur nú fingið eitt skoðbrá, og nú má ein gjøllig búskaparætlan leggjast, hvussu vit kunnu virka okkum úr óförlinum. Nú má tilvildin setast til viks, og greiðar og væl kannaðar ætlanir mugu stingast út í kortið.

STJÓRNIN í Føroya Banka segði í Útvarpinum friggjakvøldið, at semjan við stjórnina skapar frið um fíggarvinnuna. Eisini helt hann, at semjan kann verða eitt grundarlag at

endurreisa føroyska vinnulivið á.

UM hetta er ein ov bjargskygd áskoðan, ella um hon er røtt, skulu vit ikki meta um. Men vit hava loyvi at vóna, at hann hevur rætt. Sjálvandi kann hann fegnast, tí bankarnir eru tryggjaðir, og sum hann nevndi, so verður neyðugt við fleiri avsetingum fyri skip, sum í hesum døgum fara av knóranum í hópatali.

HARAFTURAT eru eginpeningur og ábyrgdarpeningur tryggjaðir framleiðslufelagnum, sum eiga og reka føroysku fiskavirkini. Hetta skuldi skapt grundarlag fyri meira miðvísari fiskatilvirkning.

TÓ er ikki útlit fyri, at arbeiðsloysið fer at minka. Í øllum førum, um verandi liberali politikkur, grund-

aður á marknaðarkreftirnar, skal rekast. Men sosialdemokratisku arbeiðaraflokkarnir, og arbeiðararørslan hava áður prógvað, at tað ber til at skapa vælferð og arbeiði til allar hendur við einum miðvísium politikki, har tað almenna eigur sín leiklut.

HETTA skuldi eisini verið møguligt, nú føroyska fólk - umvegis felagskassan - eigur meirilutan av partapeninginum í Fíggjargrunninum, sum eigur meirilutan í partapeninginum í bankunum og sum eisini fer at hava stóra ávirkan á framleiðslufelagið. Slík stýriamboð hevur einki landsstýrið áður havt, og tey eiga at verða brúkt til ein framleiðsluskapandi politikk, sum eigur at verða øllum Føroya fólk til frama.

Renni ikki undan ábyrgd

Landsstýrismaðurin í arbeiðaramálum, Jóannes Eidesgaard, hevur eina heldur ágangandi viðmerking til tað, sum eg havi sagt í Sosialinum viðvíkjandi ferulónini og teimum arbeiðsleysu. Og vil hann líkasum gera gjøldur burtur úr tí, sum eg havi sagt og sigur, at eg skuldi heldur kannað eftir og lisið meira uppá tað, sum kom til samtyktar.

Tað kann væl vera, at tað ikki altíð verður kannað nóg gjølla, hvørjar avleiðingar ein samtykt fær. Tað hevur einki við at lesa at gera, men heldur hvussu samtyktirnar verða framdar.

Tann semja, sum tekst, var betri enn tann, sum landsstýrið kom við, tí avleiðingarnar av ætlan landsstýrisins vóru, at stýrið

hevði lagt frá sær, og við hesari hótan var tað, at arbeiðaramálanevndin skuldi arbeiða út frá. Somuleiðis stóð fyri okkum tann sjónvarpsamrøða, sum var í millum landsstýrismannin og formannin í Føroya Arbeiðarafelag. Við hesi hótan var tað, at arbeiðaramálanevndin fór til verka og fekk eitt úrslit.

Tilboðið frá landsstýrinum var 60%. Vit fingur við tógvið stríð hækkað hetta til 67%.

Tað stýri, sum hevði lagt frá sær, var tað stýri, sum landsstýrismaðurin hevur valt formannin fyri.

Tá arbeiðið byrjaði við at fáa hesa skipan í lag, var einki umboð fyri arbeiðaramálanevndina valt, heldur ikki fingur vit at vita nakað, fyrr enn uppskotið lá á lög-

tingi.

So lögtingið samtykti tað uppskot, sum kom frá stýrinum óbroytt, men at tað ikki var nóg gott kom seinni fram, tá ein av stýrismönnum var noyddur at trekkja seg og so seinni, at formaðurin segði seg úr starvi.

Eg havi ongantið, Jóannes Eidesgaard, havi ætlan um at reingja sannleikan, heldur ikki liggur tað til mín at renna undan ábyrgd.

Tá tað eru hendur skeivleikar, mugu teir rettast og er tað so, at landsstýrið ikki av sínum eitingum tekur málið upp, men bert eftir áheitan frá stýrinum, sigur Jóannes. Tað er móguliga rætt, men oman fyri stýrið og landsstýrið er Føroya lögting, og har vil hetta mál sjálvandi verða tikið upp.

Tað er móguligt, at tað ma

ner.

Heldur ikki er tað neyðugt hjá mær at lesa uppá, tá tað viðvíkur javnaðarpolitikki.

Við tí viðmerking og tí skoðsmáli, sum Jóannes Eidesgaard gevur mær sum formanni í arbeiðaramálanevndini, verður tað greitt, at eg ikki taki við sum limur, tá nevndin skal velast aftur.

Nú havi eg gjørt landsstýrismanninum hetta greitt, so nú hevur hann góðar stundir at velja tað umboð, sum honum hóvar best.

Sverre Midjord

og skal lesast uppá, men ein skal eg siga Jóannesi Eidesgárd, at tað fyri mitt viðkomandi ikki er neyðugt at lesa uppá, tá tað viðvíkur arbeiðaramálum. Fyri mitt viðkomandi eru hetta viður-

skifti, sum eru røttast hjá mær, móguliga hava ennur tað ódrísi. Eg renni ikki undan ábyrgd, hvorki í hesum máli ella nokrum øðrum, tá tað viðvíkur teimum málum, sum standa mær